

Projekt

z dnia 24 marca 2021 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SIEDLCE**

z dnia 2021 r.

w sprawie skargi na Prezydenta Miasta Siedlce.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) i art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz.256 z późn. zm.) Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Skargę na Prezydenta Miasta złożoną przez p. [...] uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta do przekazania skarżącej niniejszej Uchwały wraz z uzasadnieniem, jako odpowiedź na złożoną skargę.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z niemi podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Henryk Niedziółka

UZASADNIENIE

W związku z przekazaną w dniu 25.02.2021 r. przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego skargą z dnia 9.11.2020 r. i z dnia 17.12.2020 r. na Prezydenta Miasta Siedlce w części dotyczącej prowadzonego postępowania administracyjnego dotyczącego rozgraniczenia nieruchomości w zakresie granicy między działkami nr 18 i 20 obręb 47 Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła, co następuje:

Ustawodawca aby zapewnić sprawne działanie administracji umożliwił organowi upoważnianie pracowników kierowanej przez siebie jednostki organizacyjnej do załatwienia spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń (art. 268a KPA). Zgodnie z art. 39 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, że wójt może upoważnić swoich zastępców lub innych pracowników urzędu gminy do wydawania decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej, w imieniu wójta. Zgodnie zaś z art. 11a ust. 1 pkt 3 tej ustawy, określenie „wójt” odnosi się także do burmistrza i prezydenta miasta. Jeśli skarżący w treści złożonej przez siebie skargi wyraża negatywną ocenę zadań zrealizowanych przez pracowników organu działających na podstawie art. 268a KPA lub art. 39 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, należy przyjąć, że jest to skarga na działalność samego organu, bowiem „działania podmiotu upoważnionego zaliczane są na rachunek organu upoważniającego, traktowane są jako rozstrzygnięcia organu upoważniającego”. W przedmiotowej sprawie skarżąca podnosiła zarzuty wobec pracowników Urzędu Miasta Siedlce nie wymieniając ich z imienia i nazwiska. Jak wskazano wcześniej to jednak Prezydent Miasta Siedlce jest organem legitymowanym w postępowaniu skargowym. Nie zmienia tego również fakt, że obecny Prezydent nie pełnił swojego urzędu w czasie trwania postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie.

Przedmiotowe postępowanie wszczęte na wniosek właścicieli nieruchomości sąsiedniej zakończyło się wydaniem decyzji przez Naczelnika Wydziału Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Siedlce. Wniesienie odwołania przez skarżącą spowodowało przekazanie całego postępowania do rozpoznania sądowi. Należy wyjaśnić, że Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 30.10.2014 r. w sprawie III CZP 48/14 wskazał, iż przejście sprawy o rozgraniczenie do etapu postępowania sądowego powoduje, że decyzja o rozgraniczeniu traci byt. Do stwierdzenia takiego skutku żądania przekazania sprawy sądowi nie jest konieczne istnienie przepisu ustawowego potwierdzającego utratę bytu przez decyzję administracyjną; utrata skutków takiej decyzji jest wynikiem zamknięcia etapu postępowania administracyjnego w związku ze złożeniem przez stronę żądania przekazania sprawy sądowi. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego jest mocno artykułowane stanowisko, iż sąd cywilny nie ocenia wydanej decyzji, lecz na nowo rozpatruje i rozstrzyga sprawę rozgraniczenia bez jakiegokolwiek odnoszenia się do wydanej decyzji. Takie stanowisko zajęło Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Siedlcach w postanowieniu odmawiającym wszczęcia postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji rozgraniczeniowej. Skarga dotyczyła w istocie nieuwzględnienia w prowadzonym postępowaniu dokumentu, który był znany tylko skarżącej. Przyczyna braku możliwości wykorzystania dokumentu, o który wnosiła strona, została szczegółowo opisana w korespondencji, kierowanej do skarżącej, stanowiącej odpowiedź na pisma kierowane do tutejszego urzędu. Jednakże kwestia w/w dokumentu nie może być rozpatrywana w postępowaniu skargowym, bowiem stanowi ona element rozstrzygnięcia merytorycznego, a kognicja w tym zakresie należy wyłącznie do organów rozstrzygających merytorycznie sprawę, tj. Prezydent Miasta Siedlce lub sąd. Należy podkreślić, że Sąd w swoim postępowaniu nie jest związany ustaleniami, które były zawarte w decyzji administracyjnej. Prowadzi autonomiczne postępowanie. Powołuje nowych biegłych geodetów do sporządzenia opinii, może także dopuszczać jako dowody w sprawie dokumenty, które nie znajdują się w Miejskim Zasobie

Geodezyjnym i Kartograficznym i dokonywać ich swobodnej oceny. Natomiast w postępowaniu administracyjnym nie ma takiej możliwości.

W zaistniałej sytuacji należy stwierdzić, że Rada Miasta Siedlce nie posiada kompetencji do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3, w związku z art. 238 § 1 KPA. Stosownie do art. 239 KPA Rada Miasta Siedlce informuje, iż: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.

*Przewodniczący
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Janusz Cabaj*